

(એક મૂરખ ધનવાનના દાખલાં.)

ફિરી માગુન ભીડ માહુન એક જનાની તેલાં સાંગા કા, ‘ ઓં ગુરુજી માને ભાવુસલાં સાંગા કા, બાહાંસની મિલકત માને હારી વાટીલે.” તેની તેલાં સાંગા કા, “ ઓં માનુસનાં કુની માલા તુમના ન્યાય કરુંલા કા, વાટનારા નીવડેલ આહાં.? ” અની તેની તેહલાં સાંગા, “ ચેતેલાં રહાં અની આખે જ જાતનાં લોભ કન પદરને જાતલાં બચવી રાખ, કાહાકાં કુનાનાં જીવન તેની મિલકત કરતાં વધારે નિહી રહ. તેની તેહલાં એક દાખલાં સાંગા, “ કુની ધનવાનની ભૂય માહુન મોઠી ઉપજ/ પીક હુંચની.તાહાં તો પદરને મનમાં ઈચાર કરુંલા લાગના, માં કાંચ કરું? કાહાકાં માને અહ, થવુંલા જાગા નિહી જહ માની આખી ઉપજ/ પીક થવ.

અની તેની સાંગા ‘માં યીસા કરીન, માં માને મુશકે ભસકી હુંન, તેહલાં મોઠલે બનવીન, અની તહ માનાં આખાં અન અની મિલકત રાખીન.અની માના જીવલાં સાંગીન કા, ઓં જીવ, તુને પાસુન ખુબજ વર્ષા/વરસા સાટી ખુબજ મિલકત રાખી થવીહી આરામ કર/ લે અની ખાં-પી સુખીથી રહય.

પન દેવની તેલાં સાંગા કા, “ઓં મૂરખ ? આજ રાતી તુના જીવ તુને પાસુન લી લેવામાં યીલ, તદવ જી કાહી તુંચ ભેગાં કરાહાં તી આખાં

કુંનાના હુંયીલ.? ” યીસાજ તો માનુસ આહાં જો પદરને સાટી મિલકત ભેગી કરહ, પન દેવને નજરમાં ધની નિહી.”